

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 796 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου 1931

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

(Απόσπασμα τῆς εἰς τὴν «Κηθημερινήν» τοῦ παρελθόντος
Σαββάτου δημοσιευθείσης μελέτης τοῦ κ. Α. Μαξίμου)

Καὶ ἤδη εἰσέρχομαι εἰς τὸ συναφές πρὸς τὸ Νόμισμα καὶ τὴν σταθερότητα τοῦ ζήτημα, τοῦ Τραπεζιτικοῦ μας Ὄργανισμοῦ. Ὁ Τραπεζιτικός μας Ὄργανισμός ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου τῆς Χώρας. Πρὸ τοῦ διχασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ Ἰδρυμα τοῦτο χειρίζομενον, κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν, τὴν Πίστιν καὶ προνομιακῶς τὴν κυκλοφορίαν, ἀπετέλει μετὰ ἕνα σχεδὸν αἰῶνα ζωῆς, τὴν βάσιν τῆς ὅλης οἰκονομίας μας. Ἡ ἀκλόνητος ἐπ' αὐτὴν πίστις τοῦ ἔθνους, ἡ μακρὰ ἱστορία τῆς, τὰ πρόνοια μὲ τὸ ὅποια τὴν εἶχε προικίσαι τὸ Κράτος καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ Ἐνεργητικοῦ, τὸ ὅποσον ἐπεσώρευσε διαχρυσισιβαρῶν Διοικήσεων, εἶχαν καταστήσει τὴν Ἐθνικὴν κέτρων ρυθμίζον τὴν Ἐθνικὴν Πίστιν ὁλόκληρον. Μετὰ τὸν διχασμὸν ὅμως ἐστερήθη ἡ Χώρα τοῦ κεκοσμοσίου τοῦτου Ὄργανισμοῦ. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατήρησε μὲν τὴν παλαιὰν αὐτίχισιν, ὅν κατέστιν, μένει δὲ μὴ πάντοτε τὸ πανεθνικὸν Ταμιευτήριον εἰς ὃ κατατίθεται τὰ προκείμενα τῶν κόπων καὶ τῆς ἐργασίας, τοῦ Ἑλληνος, ἀλλ' ἐστερήθη τῶν προνομίων, τὰ ὅποια ἐπέτρεπον ἀλλοτρίως εἰς αὐτὴν νὰ εἶναι μετὰ τοῦ Κράτους, ὁ ρυθμιστὴς τοῦ συνόλου τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς. Ἀφ' ἐτέρου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προικισθεῖσα μὲ τὰ πρόνοια τὰ ὅποια ἡ Ἐθνικὴ ἐστερήθη, ἀνέλαβε τὴν ρύθμισιν τῆς πίστεως καὶ τῆς κυκλοφορίας, ἀλλ' ὁσημέραι καθίσταται πρόδηλον ὅτι, λόγῳ ἀνεπαρκείας μέσων, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σπουδαῖόν τῆς προορισμόν. Ἐπὶ δὲ οὕτω τὰ ἐκ τῆς διχοτομήσεως προελθόντα Ἰδρύματα ἐστερήθησαν τὸ καθ' ἑν τῶν δυναμῶν τὰς ὁποίας τὸ ἄλλο ἐκράτησε, δὲν ἐννόησαν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς, ὅτι μόνον σιανὴ συνεργασία ἡ δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἀνδύων καὶ ἱσθασάν—εἰδικῶς δὲ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—μέχρι τοιαύτης ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὥστε νὰ ἰδρῇ ἡ μία Ὑποκαταστήματα ἀπέναντι τῶν παλαιῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς ἄλλης ἵνα, χορηγοῦσα εὐκολίας τόκων ἢ δαναισμοῦ, παρασύρῃ πρὸς ἑαυτὴν ἢ Ὑπόπεια τῆς Ἑλλάδος, τοὺς πελάτας τῆς Ἐθνικῆς... Κατ' ἐμὲ εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἀπολύτως ἡ συνεργασία τῶν δύο αὐτῶν Τραπεζῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ νόμος, ἡ πανασυγχώνευσις τῶν εἶναι ἀδύνατος—καὶ ἴσως τώρα πλέον ἐπιζημία—ἀπομείνῃ ὡς ἐκιδιώξιμος ἡ, ἐργω τοιαύτη. Οὕτω φρονῶ ὅτι, ἂν ἀμφοτέραι αἱ Τράπεζαι ἀπέκταν Συμβούλιον Διοικήσεως κοινὸν κατὰ τὸ

ποιν, ὁ ὁποῖος δύναται, ἀπὸ κοινοῦ, νὰ κανονισθῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ δύο Ἰδρυμάτων—εἶναι δὲ εὐχολον νὰ ἐξευρεθῇ τοιοῦτος τρόπος—ἐπιτυχάνεται ἀπολύτως ἡ τοιαύτη *de facto* συγχώνευσις, κατορθοῦται ἡ ἐν αἰῶνα ρύθμισις τῆς πίστεως καὶ κυκλοφορίας καὶ ἐκλείπουν ὀριστικῶς οἱ ἐκ τοῦ χωρισμοῦ μέγιστοι κίνδυνοι. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι κατ' ἐμὲ σημασίας κεφαλαιῶδους, προκειμένου μάλιστα νὰ ἐφαρμοσθῇ πρόγραμμα οἰκονομικῶν πλάτους μεγάλου.

Ἐξασφαλισμένης οὕτω τῆς συνεργασίας τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, θ' ἀπέμειναν, ὡς θέματα σπουδαίας μελέτης, ἡ προσπάθεια πρὸς συνεργασίαν ἢ καὶ συγχώνευσιν τῶν ἄλλων μεγάλων Τραπεζῶν καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς οἰκονομικῆς τῶν πολιτικῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικήσεως τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐνιαίαν κατεύθυνσιν τῶν διαθεσιμότητων τῶν καὶ ἐν γένει τὴν διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα χρησίμην πορείαν ὁλοκλήρου τοῦ Τραπεζιτικοῦ μας Ὄργανισμοῦ.

*

Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατόν εἰς ἄρθρον ἐφημερίδος, προωρισμένον διὰ τὸ πολὺ Κοινὸν νὰ διατυπωθῶν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῶν οἰκονομικῶν σκέψεων καὶ πρόγραμμα σχέσιν ἔχον μετὰ ζήτηματα τόσον λεπτὰ καὶ πολὺ πλοκα, οὐδ' εἶναι εὐκόλον νὰ μὴ ὑπάρξουν ἐν τῇ συνεχεῖ αὐτῶν σκέψεων αὐτῶν καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ προγράμματος κενὰ δημιουργοῦνται ἀντιρρήσεις ἢ ἀπορίας. Ἄν ὅμως ἐκ πύτης ἀρχῆς, τὰ ἐν λόγῳ μέτρα ἐγκριθοῦν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ καταστοῦν θέμα μελέτης, προσπάθειων καὶ διαπραγματεύσεων ἔχω ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν θ' ἀναμείνωμεν ἐπὶ πολὺ τὰ εὐτυχῆ τῶν αποτελέσματα. Ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία θὰ δελετωθῇ, ἡ σταθερότης τῆς Δραχμῆς, θὰ καταστήσῃ ἀκλόνητος καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ εἰσέλθῃ βεβαίως εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀμέσου εὐημερίας, ἀλλὰ ἐν ἀταρχειῇ τῆς τροπῆς, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ παγκόσμιος Κρίσις, θὰ ἀποφύγῃ πρὸς καιρὸν, τοὺς ἀπειλοῦντας αὐτὴν ἀμέσους κινδύνους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΑΡΑ τὴν συνήθειά μας, παρελάβομεν ἐκ τῆς ἀθηναϊκῆς «Καθημερινῆς» τὸ περισπούδαστον εἰς νομολογικὸν ἄρθρον τοῦ διεθνούς φήμης Ἑλληνος Οἰκονομολόγου κ. Δημ. Μαξίμου, παυθέντος ὑπὸ τῆς ἀκατανομήτου ἐρυθρᾶς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς θεσπαινίδα τῆς, ἐλθὼν δὲ τῷ 1928 ὁ τῶν πάντων τῆς Ἑλλάδος ἀνατροπὴς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἐδημιούργησε τὴν λεγομένην Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὸ ὅποσον καὶ μόνον ὀφείλεται ἡ σημερινὴ ἀδυναμία τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ ἡ Κρίσις τῆς Δραχμῆς. Ἐὰν ὁ Βενιζέλος δὲν ἐδίχοτομει τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ δὲν τῆς ἀφῆκε τὸ πρόνομιον, τὸ ὅποσον ἔχαιραν αὐτὴ ἐπὶ τρία τέταρτα αἰῶνος, λέγει ὁ κ. Μαξίμος, ἡ Ἑλλάς θ' ἀπέφυγε τὴν σημερινὴν Κρίσιν τῆς Δραχμῆς.

Ἄν τοιαῦτα ὁ ἀνοικονομολόγητος Βενιζέλος νὰ διψύσῃ τὸν μέγα Ἑλληνα Οἰκονομολόγον, ὅς τὸ πράξῃ!

*

Γ. ΜΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΜ. ΒΕΛΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ Διοικητὴς Ἡπειρου καὶ ἀντιπροσωπὸς τοῦ Δικτάτορος Βενιζέλου ὁ ἔσας καὶ Ἐμπορος βιοπαλαίστης ὁ ἄλλος, τὸν ὁποῖον ἡ νομοσύνη, ἡ δραστηριότης καὶ ἡ τιμιότης ἀνεβίβασεν εἰς Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων. Ἄλλ' ὁ κ. Γενικός Διοικητὴς, ἐν τῇ αὐθαίρεσίᾳ του, τῇ ποτανομίᾳ του, καὶ τῇ ἐπιστάσει του δὲν ἐπιστρεφεί τὴν ἀνάμειν τοῦ κ. Βέλλης εἰς τὴν νόμιμον ἐκλογὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ, Βιομηχανικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἡπειρου, καὶ ἡ Κυβέρνησις, τῇ εἰσηγήσει του, ἐματαιῶσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ τηλεγραφικῶς Μεγαλειοτάτου ἀποστὰς δὲν μπορεῖ νὰ γελῇ; Τί ἀνκοῖ μὲ τὸ κατόρθωμά του τοῦτο ὁ Γενικός Διοικητὴς κ. Γ. Μόλης; Νὰ μοι ἀπαγγεῖ μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων κ. Επαμ. Βέλλης; Δὲν εἰς τῷ Γενικῷ Διοικητῇ αὐτῷ, ν' ἀντιτάσσεται πρὸς τὰ ἔμφορον; Νὰ τὰ βάνῃ μὲ τὰ ἔμφορον, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ καθήκον καὶ τὸ σέμνωμα τοῦ Ἐμπορικοῦ Κόσμου τῶν Ἰωαννίνων, καὶ τῆς Ἡπειρου ἐν γένει;

Να, ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ὁ πρᾶξιν ἀποστήσῃ κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, διότι εἶναι ἀεὶ θάσσος, εἶναι ἀπληροτεράχλος, δὲν κάνει τεμενάδες, δὲν λέγει πάντοτε

«ἔβει—ἐφέντημ» ὅπως ἤθελον οἱ Τοῦρκοι, καὶ περισσότερον ἀπ' ὅλα, διότι ὁ Βέλλης δὲν εἶναι..... (ἀκούστε! ἀκούστε!) δὲν εἶναι βεβαίως ἐλεικός! Καὶ δι' αὐτὸ πρέπει διὰ παντὸς ἀθεμίτου μέσου νὰ τεθῇ ἐκποδὼν ὁ Βέλλης!

Μικρὰ ἡ νίκη καὶ τὸ κέρδος μικρόν, ἂν νικήσῃ ἡ κρατικὴ Δύναμις. Ἀλλ' ἂν τυχὸν νικήσῃ ὁ μικρὸς Βέλλης; Ἄν νικήσῃ ὁ μικρόσωμος Δανιὶδ τὸν γίγαντα Γολιάθ;

Ἄν πᾶν τὰ πράγματα ἔτσι μέχρ' ὧν ἐκλογῶν, τότε, πλήθυνον Κύριε, τὸν θυμὸν σου καλῆτερον κομματάρχην, ἡμεῖς οἱ ἀντιβενιζελικοὶ δὲν χρειάζομεθα!

Γιασιασὴν Μόδη! Γιασιασὴν!

Θ

ΠΟΛΥ κακῶς διευτύωσεν ὁ «Κηρύκευς» τοῦ κ. Δήμου Πανίδου τὴν ἀθωοτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Πλειρεμαλειοδικείου Ἰωαννίνων, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ Ζητῶν Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ζητῶν Κληροδοτήματος, ὅτι δηλαδὴ τὸ Πληρεμαλειοδικεῖον δὲν εὗρεν ἐπαρκῆ στοιχεῖα εἰς τὴν τιμωρήσῃ ἀλλὰ διότι ἀκριβῶς δὲν εὗρεν ἀπολύτως κἀνὲν στοιχεῖον ἐνοχῆς τῆς καὶ ἀνέστρεψεν τὴν κατηγορίαν, ἀθώωσαν τοὺς συκαφαντηθέντας Διαχειριστὰς καὶ παραδεχθὰν ὅτι ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν λόγῳ Κληροδοτήματος, ὁρθῶς καὶ ἐντὸς τῶν καθηκόντων τῆς ἐνήργησεν ὡς ἐνήργησεν. Ἐχει μεγάλην διαφορὰν τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἄλλ' ὁ κ. Πανίδης τοῦ «Κηρύκευς» ἡτέλησεν νὰ καλέσῃ τὸ πικρότατον καταπόσιον τῆς ἀθώωσης τῆς συκοφαντηθείσης καὶ διασυρθείσης Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ζητῶν Κληροδοτήματος ὅχι τόσον παρὰ τῶν ἀντιθέτων τῆς καὶ ἀντιπολιτευομένων τῆς Ζητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους ἔχουν τὴν φιλοδοξίαν ἢ τὴν κενοδοξίαν νὰ διαγειροῦν καὶ αὐτὴ τὸ ἐπίμαχον Κληροδοτήμα, ἀλλὰ παρὰ αὐτοὺς τοῦτο κ. Πανίδη, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει ἐργαστικῶς νὰ γράφῃ ἄρθρα ἐπὶ ἀρθρῶν ὅπως τῶν μνηστῶν καὶ ἐναντίον τῆς Ἐπιτροπῆς. Σ' ἐν διέφερον κ. Πανίδη, τόσον πολὺ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, ὥστε ἡ νοῖα διὰ πλάτες τῆς σιγῆς σου εἰς τοὺς μνηστῆς τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς; Μὴ πως εἶσαι Ζητῶν, Θεὸς φυλάξῃ;

Εἰ Δουτὸν Ἀποῦ, χωρίς νὰ εἰσέλθῃ Ζητῶν, ἀνελίχῃς οὕτως ἐνεργῶς, ἡ ἀνάμειν σου δὲν δικαιολογῆται, διότι νιοθετοῦσιν τὴν κατηγορίαν καὶ ἐξέφυγες τῶν ὀρίων τῆς δημοσιογραφίας. Εἶχες φτάσει μάλιστ' ἀμέχρι τοῦ σημείου νὰ διαφημίσῃς τὴν κατηγορίαν μετὰ τίτλους κυνητῶν τῶν τελευταίων: «Ἄρα δὲ καὶ τοῦ Σαββάτου» ὡς εἰς ἡ πρόκειτο περὶ σπουδαίου κακοουργήματος. Καὶ προῖβες ἀκόμη ἐπὶ περισσύτερον μέχρι τοῦ νὰ κροῖσῃς καὶ τὴν συνείδησιν τῶν δικαστῶν, καὶ

* Ανεροειχῆς Δολ. 3

Ὁ δὲ Βασιλεὺς σιωπῶν Ἄποστο-
λὴν ἔχουσιν ὅσα σκῆλα τοῦ κυνηγι-
ματος βαθυῦ γκρί, μὲ πόδια καὶ το-
μίου ἄσπρα, καὶ λαίμην ἄσπρον ἀπὸ
ῥω, καὶ ἀκούει στὸ ὄνομα Ἡσά.
"Ὅλοις τὴν βοήθῃ ἡ τὴν ὁδοδοξί-
αν ἐν τῇ δὲ βασιλείᾳ ὑμῶν."